

ROMANIA
JUDETUL PRAHOVA
ORASUL PLOPENI
CONSILIUL LOCAL

HOTARARE

privind aprobarea actualizarii Strategiei de dezvoltare locala a orasului Plopeni, judetul Prahova, pentru perioada 2021-2027

In temeiul art.139, alin.(1), din OUG nr.57/2019, modificata si completata, privind Codul administrativ;

in baza prevederilor art.129, alin.(2), lit.b) si alin.(4), lit.e) din OUG nr.57/2019, modificata si completata, privind Codul administrativ;

luand in considerare prevederile art.6, alin.(3) si art.30, alin.(1), lit.c) din Legea nr.24/2000, modificata si completata, privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative;

in conformitate cu prevederile Legii nr.98/2016, modificata si completata, privind achizitiile publice;

vazand:

a) referatul de aprobare nr.4886/13.05.2022 al primarului oraşului Plopeni;

b) raportul nr.4866 din 12.05.2022 al compartimentului achizitii publice;

Consiliul Local al Orasului Plopeni adopta prezenta hotarare.

Art.1. Se aproba actualizarea Strategiei de dezvoltare locala a orasului Plopeni, judetul Prahova, pentru perioada 2021-2027, in conformitate cu anexa la prezenta hotarare, care face parte integranta din aceasta.

Art.2. Serviciile si compartimentele din cadrul aparatului de specialitate al Primarului orasului Plopeni asigura ducerea la indeplinire a prezentei hotarari.

Art.3. Prezenta hotarare se aduce la cunostinta publica prin grija secretarului general al orasului Plopeni si se comunica Primarului orasului Plopeni, Institutiei Prefectului Judetului Prahova, compartimentului achizitii publice din cadrul aparatului de specialitate al Primarului orasului Plopeni.

Art.4. Cu drept de contestatie la instanta de contencios administrativ competenta potrivit Legii nr.554/2004, modificata si completata, a contenciosului administrativ.

PRESEDINTE DE SEDINTĂ,
Daniel Constantin BRÂNZEA

CONTRASEMNEAZĂ,
SECRETAR GENERAL,
Victor SAVU

PLOPENI, 13 mai 2022
Nr. 71

STRATEGIA DE DEZVOLTARE LOCALĂ A ORAȘULUI PLOPENI 2021-2027**Anexa 1**

CAP. 3. PROFILUL SOCIO-ECONOMIC ȘI DEMOGRAFIC AL ORAȘULUI PLOPENI din cadrul STRATEGIEI DE DEZVOLTARE LOCALĂ A ORAȘULUI PLOPENI 2021-2027 se completează după cum urmează:

3.11 ASISTENȚA SOCIALĂ PENTRU TINERI CARE PROVIN DIN COMUNITĂȚI MARGINALIZATE SAU GRUPURI VULNERABILE

Principalelor probleme privind integrarea tinerilor care provin din comunități marginalizate sau grupuri vulnerabile în orașul Plopeni

Tinerii, definiți drept persoanele cu vârsta între 18 și 35 de ani (Legea tinerilor nr. 350/2006) sunt considerați expuși riscului de marginalizare. Acest grup este supus unui set de legi speciale. Legea tinerilor nr. 350/2006 stabilește cadrul legal ce asigură integrarea socio-profesională adecvată a tinerilor, pe baza nevoilor și aspirațiilor acestora. Legea nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale pune accentul asupra tinerilor, propunându-și să garanteze accesul acestora la drepturi fundamentale precum dreptul la un loc de muncă, la o locuință, la asistență medicală și la educație, introducând astfel măsuri de prevenire și combatere a excluziunii sociale și de mobilizare a instituțiilor în domeniu. Deși calitatea vieții de care se bucură această subcategorie a populației are consecințe asupra viitorului oricărei țări, nu toți tinerii sunt expuși riscului de sărăcie sau marginalizare. Este important ca programele guvernamentale să definească și să vizeze subgrupurile relevante de tineri, diferențiate de totalitatea tinerilor.

Structura demografică a României post-comuniste s-a modificat semnificativ, întrucât scăderea natalității a generat o reducere atât a ponderii tinerilor în populația totală, cât și a numărului acestora. Cea mai semnificativă scădere se înregistrează pentru categoria de vârstă 0-19 ani, a cărei pondere în populația totală a scăzut cu 3,5%, de la 23,9% în anul 2005 la 20,4% în anul 2012. Deși scăderea acestui segment al populației în România este mai mare decât în alte state UE, ponderea tinerilor în România se situează în continuare peste media din UE-28, fiind în anul 2015 de 21,7% (tineri între 18-34 ani), cu o valoare mai mare în mediul urban față de rural (22,9% față de 20,2%). Proiecțiile Eurostat arată că se preconizează o menținere a trendului descrescător în următoarele decenii.

Rata fertilității totale în România a fost 1,5 în anul 2014, valoare situată sub 1,6 – media din UE-28 pentru același an.

Principalelor probleme sociale privind integrarea tinerilor care provin din comunități marginalizate sau grupuri vulnerabile sunt:

- Sărăcia
- șomajul (în special cel de lungă durată)
- condițiile precare de locuire și de viață
- accesul scăzut la serviciile medicale și sociale
- accesul scăzut pe piața muncii
- nivelul redus de educație și de participare la formare a profesională.

Lipsa locuințelor adecvate este considerată unul dintre factorii determinanți pentru deciziile majore ale tinerilor privind întemeierea unei familii, precum decizia de a se căsători sau a avea copii, fiind un impediment pentru căutarea unui loc de muncă în orașele mari sau cu dezvoltare rapidă. România se situează pe ultimul loc în rândul țărilor europene din punctul de vedere al procentului de locuințe publice (3%, față de 30% - media în UE-28 în anul 2014), ceea ce sugerează disponibilitatea limitată a acestora pentru tinerii activi și mobili din punct de vedere profesional.

Oferta limitată de locuințe ce pot fi închiriate la un nivel accesibil, disponibile tinerilor în căutarea unor oportunități de angajare, determină limitări semnificative în ceea ce privește mobilitatea muncii, restrângând, de asemenea, capacitatea tinerilor de a se muta din casa părinților și a duce o viață independentă. Prin urmare, aproape 75% dintre tinerii din România (cu vârsta cuprinsă între 18 și 29 de ani) locuiesc în continuare cu familia, față de 66,1% - media în UE-28 (Eurostat, 2013). Provocările din ce în ce mai mari în ceea ce privește integrarea pe piața muncii, precum și accesul limitat la locuințe accesibile se numără printre factorii care determină amânarea deciziei de a se căsători sau a avea copii.

Problemele cu care se confruntă tinerii în ceea ce privește mobilitatea și accesul la locuințe adecvate au efecte negative asupra domeniului locuirii. Dificultățile tinerilor de a trăi în locuința proprie, datorită lipsei opțiunilor locative, împreună cu dependența lor economică de membrii mai vârstnici ai familiei generează supraaglomerare. În consecință, peste jumătate dintre populația țării locuiește în case supraaglomerate, România fiind țara europeană cu cel mai ridicat procent al supraaglomerării, de trei ori mai mare decât media UE- 27 (16,8%).

Analiza derulată în cadrul procesului de elaborare a Strategiei Naționale privind Incluziunea Socială și Reducerea Sărăciei pentru perioada 2015-2020 arată că tinerii reprezintă categoria de vârstă cea mai afectată de sărăcie. Deși programele pentru locuințe au acordat prioritate tinerilor, acestea nu au luat în considerare nivelul veniturilor, oferind deseori subvenții sub

formă de chirii reduse, teren gratuit, condiții avantajoase la acordarea de credite ipotecare pentru tinerii din categoria de venituri medii-inferioare, medii și chiar mari. Acest aspect subliniază necesitatea ca programele guvernamentale să definească mai bine subgrupurile de tineri care necesită în mod deosebit ajutor din partea guvernului.

Din punct de vedere al incluziunii pe piața muncii, numărul tinerilor care intră pe piața muncii în primul an după absolvire este relativ redus. Excluziunea socială este un fenomen care efecte asupra mai multor dimensiuni, asupra educației, accesului la piața muncii, asupra rețelelor sociale și a interacțiunii sociale etc.

De asemenea, la nivelul orașului Plopeni se identifică existența unui stoc limitat de locuințe disponibile pentru închiriere sau achiziționare la prețuri acceptabile pentru generația tânără.

Oferta limitată de locuințe ce pot fi închiriate la un nivel accesibil, disponibile tinerilor în căutarea unor oportunități de angajare, determină limitări semnificative în ceea ce privește mobilitatea muncii, limitând, de asemenea, capacitatea tinerilor de a se muta din casa părinților și a duce o viață independentă.

Provocările din ce în ce mai mari în ceea ce privește integrarea pe piața muncii, precum și accesul limitat la locuințe accesibile se numără printre factorii care determină amânarea deciziei de a se căsători sau a avea copii.

Dificultățile întâmpinate de tineri de a-și întemeia o gospodărie proprie, corelate cu dependența economică și/sau fiziologică a vârstnicilor, determină un număr mare de locuințe supra-aglomerate. Dintre aceste locuințe, o parte sunt construite din materiale inadecvate și nu sunt dotate cu utilități (apă curentă, băi, dușuri și mai ales sistem de canalizare).

În orașul Plopeni, condițiile de locuire reprezintă unul din riscurile la care persoanele cu venituri mici sunt expuse. În cazul acestei categorii de persoane, locuințele prezintă una sau mai multe dintre următoarele deficiențe:

- locuință cu scurgeri de apă prin acoperișul imobilului, cu igrasie sau cu podele deteriorate;
- locuință întunecoasă, cu lumină naturală insuficientă;
- locuință fără baie/ duș interior;
- locuință fără grup sanitar de folosință proprie în interior.

În orașul Plopeni, la fel ca la nivel național, prețurile locuințelor au crescut în mod semnificativ în ultimii ani. Majoritatea gospodăriilor sunt „supraîmpovărate” deoarece costurile totale de locuire reprezintă peste 50% din venitul net.

În aceste condiții, persoanele tinere care fac parte din grupurile vulnerabile sunt afectate de fenomene precum supraîmpovărarea costurilor legate de locuire, supraaglomerarea

locuințelor, nesiguranța locativă sau ajung să locuiască în spații nesigure (condiții precare de locuire sau locuire informală).

Condițiile improprii de locuire reprezintă probleme de sănătate netratate, cauze de marginalizare a copiilor, influențează dezvoltarea școlară a copiilor și restrâng accesul la sistemul regulat de învățământ și sunt cauza abandonului școlar timpuriu. Deficiențele din educație, șomajul și condițiile de locuire improprii au efectul unui cerc vicios al sărăciei și excluziunii sociale.

LOCUINTE SOCIALE

Problematica locuirii în general și a locuințelor sociale, în special, este complexă și suscită, dezbateri inclusiv la nivel european, deși în această materie competențele sunt exercitate la nivel național, regional și local, în funcție de specificul sistemului instituțional stabilit de către fiecare stat. Consacrat prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și prin Carta socială europeană, dreptul la locuință a făcut obiectul Rezoluției Parlamentului European P7_TA(2013)0246 „Locuințele sociale din Uniunea Europeană”, Rezoluția Parlamentului European din 11 iunie 2013 referitoare la locuințele sociale din Uniunea Europeană (2012/2293(INI)).

Subliniind necesitatea unei abordări integrate a acestei problematice, Parlamentul European promovează accesul universal la locuință, într-o societate vădit afectată atât de inechități sociale, cât și de marginalizare, de excluziune și de segregare.

Promovarea rolului economic și social al locuințelor sociale, adoptarea unei politici europene privind locuințele sociale, încurajarea investițiilor pentru crearea de locuri de muncă la nivel local și dezvoltarea economiei verzi, lupta împotriva sărăciei, promovarea incluziunii și a coeziunii sociale, precum și lupta împotriva precarității energetice reprezintă direcțiile identificate de către Parlamentul European pentru o abordare integrată a problematicei locuirii sociale.

Recomandările formulate de către instituția UE mai sus menționată statelor membre și autorităților competente este de a simplifica cererile formulate pentru acordarea locuințelor sociale, de a ameliora echitatea, transparența și imparțialitatea în procesul de atribuire a acestora, ținând seama de realitatea economică, socială și culturală pe care acestea o reflectă. În ceea ce privește criteriile de atribuire a locuințelor sociale, acestea trebuie să permită coabitarea socială, anonimizarea solicitărilor primite, publicitatea locuințelor disponibile, instaurarea de sisteme de cotare a dosarelor, precum și separarea instituțiilor care verifică îndeplinirea criteriilor de cele care atribuie respectivele locuințe.

Autoritățile locale ar trebui să țină seama de realitățile economice, sociale și culturale ale comunității vizate, iar perfecționarea cadrului legislativ trebuie să se raporteze la necesitățile concrete, prin îmbunătățirea modului de coordonare și de corelare a autorităților administrației publice locale și centrale care exercită competențe în această materie, dar și prin introducerea de definiții coerente și inclusive care iau în considerare toate categoriile defavorizate, marginalizate și expuse riscului de excluziune.

Prezentarea cadrului legislativ referitor la locuințele sociale și criteriile de acordare a acestora este condiționată de prezentarea prealabilă a unor realități factice menite să permită o înțelegere aprofundată a implicațiilor juridice pe care definițiile, criteriile și mecanismele instituite le pot avea pentru soluționarea pe termen scurt și mediu a acestei problematici deosebit de complexe.

În România, stocul de locuințe sociale este limitat, raportul cerere/ofertă fiind vădit disproporționat și afectat de procesul de privatizare inițiat după 1989, majoritatea clădirilor care au în prezent această destinație fiind într-o stare avansată de degradare.

Procesul de planificare strategică inițiat de către autoritățile administrației publice centrale pentru diferite paliere sectoriale relevante pentru dezvoltarea economico-socială analizează tangențial și problematica locuințelor sociale.

În acest sens, în cuprinsul Strategiei Naționale privind Incluziunea Socială și Reducerea Sărăciei (2014-2020) se menționează că guvernul dorește să evalueze nevoile de locuințe sociale ale grupurilor vulnerabile și să constituie un cadru strategic național orientat în mod specific către politica în domeniul locuințelor și care să include coordonarea și cooperarea intersectorială între autoritățile centrale și locale.

Criteriile-cadru de acces la locuințele pentru tineri și criteriile de ierarhizare în baza cărora autoritățile stabilesc listele de prioritate sunt prevăzute în HG nr. 962 din 27 septembrie 2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, cu modificările și completările ulterioare (Anexa 11 este prezentată mai jos).

Autoritățile publice locale repartizează tinerilor aceste locuințe, în funcție de ordinea stabilită prin listele de prioritate întocmite în baza prevederilor legale și în limita fondului locativ disponibil în acest scop.

Programe aferente sectorului locuirii în România: în prezent există aproximativ 20 de programe dedicate locuirii în România, aflate în diferite etape de implementare. Cele mai importante rezultate (în raport cu bugetele alocate și facilitatea accesării lor de către beneficiari) sunt înregistrate de către programele de finanțare a locuințelor, cum ar fi programul „Prima Casă” și programul BauSpar. Programele de eficiență energetică au fost și ele de succes din punct de vedere al popularității, înregistrând un număr semnificativ de beneficiari. Astfel de programe

răspund în parte nevoii de a îmbunătăți locuințele în contextul unui fond deteriorat al blocurilor de locuințe. Aceste inițiative au beneficiat de prioritizări și alocări consistente de fonduri UE în scopul îmbunătățirii eficienței energetice pentru a atinge obiectivul Europa 2020 privind emisiile de CO₂.

Sectorul locuirii reprezintă responsabilitatea comună a Guvernului și a autorităților administrației publice locale (primării/consilii locale). Autoritățile publice locale, reprezentate de primării/consilii locale și consilii județene, au obligația de a asigura locuințe sociale, precum și terenuri racordate la rețelele de utilități pentru alte proiecte ale guvernului de dezvoltare de locuințe.

Autoritățile locale joacă un rol esențial în furnizarea de locuințe prin punerea la dispoziție a terenurilor racordate la rețelele de utilități, fiind responsabile cu administrarea sectorului public de locuințe, atât locuințe sociale cât și locuințe pentru tineri.

Administrațiile publice locale pot solicita, fonduri europene pentru construirea de locuințe și pot pune la dispoziție terenul necesar pentru construirea locuințelor.

Criterii de acces la locuință:

1. Titularul cererii de repartizare a unei locuințe pentru tineri, destinată închirierii, trebuie să fie major, în vârstă de până la 35 de ani la data depunerii cererii, cererea de locuință se efectuează numai individual și în nume propriu.
2. Titularul cererii de locuință și ceilalți membrii ai familiei acestuia - soț/soție, copii și/sau alte persoane aflate în întreținerea acestuia - trebuie să nu dețină și să nu fi deținut o altă locuință în proprietate și/sau să nu fie beneficiarul unei alte locuințe cu chirie, proprietate de stat, proprietate a unității administrativ-teritoriale sau a unității în care își desfășoară activitatea, în localitatea în care a solicitat locuință
3. Titularul cererii de locuință trebuie să își desfășoare activitatea în localitatea în care sunt amplasate locuințele. Cuprinderea teritorială la care se referă această cerință se va stabili de consiliile locale.
4. Repartizarea locuințelor se face în limita fondului disponibil, luându-se în considerare atât locuințele libere din fondul existent, cât și locuințele ce urmează a fi finalizate în cadrul unor obiective de investiții aprobate și cuprinse în programul de construcții de locuințe pentru tineri.

stabilirea ordinii de prioritate

Ordinea de prioritate se stabilește printre solicitanții eligibili (eligibilitatea lor fiind definită conform Art. 42 și Art 48 al legii locuinței), respectiv printre categoriile beneficiare de locuințe sociale conform Art. 43 al legii locuinței.

Ordinea de prioritate în acordarea de locuințe sociale se stabilește prin aplicarea unor criterii de selecție, care generează un punctaj ce trebuie să prioritizeze cazurile sociale.

Cazurile sunt identificabile prin:

A) Mărimea veniturilor

Conform Legii locuinței actualizate, sunt eligibile la locuințe sociale persoanele care au un venit net sub venitul mediu pe economie.

B) Condiții improprii de locuire

Pentru a le defini, Consiliile Locale trebuie să pornească de la scopul alocării de locuințe, și anume acela de a susține accesul la locuință al persoanelor care nu au resurse pentru a achiziționa o locuință de pe piață. Adică persoanele ale căror condiții de viață sunt caracterizate prin cele mai intense și multiple forme ale deprivării materiale, ar trebui să fie prioritizate printre solicitanții de locuințe.

Printre formele de privare materială, pe lângă deprivarea financiară, un efect major asupra vieții oamenilor îl are deprivarea locativă. Deprivarea locativă la rândul ei se poate manifesta în diverse moduri, care toate ar trebui să primească punctaj adecvat în stabilirea ordinii priorităților în atribuirea de locuințe, și anume în:

- ✚ lipsa de adăpost (conform legii asistenței sociale înseamnă cazurile persoanelor care trăiesc în stradă, persoane care trăiesc în centre de găzduire temporară sau altele asemenea)
- ✚ lipsa de locuință (conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97 / 2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, înseamnă lipsa de domiciliu sau reședință)
- ✚ risc de evacuare (din imobile retrocedate, din locuințe sociale, din spații ocupate fără acte, etc.)
- ✚ supraaglomerare : se pot distinge cel puțin trei categorii de solicitanți în funcție de gradul de supraaglomerare al locuinței în care trăiesc, astfel încât cazurile cu cel mai ridicat nivel de supraaglomerare să primească cele mai multe puncte
- ✚ locuirea într-un mediu nesănătos/poluat (în proximitatea unor rampe de deșeuri, situri industriale toxice, stații de epurare a apei sau altele asemenea)
- ✚ locuirea într-un teritoriu care este izolat de restul localității (distanță geografică, lipsă transport public)

- ✦ locuirea în locuință neconvențională și/sau improvizată, cum ar fi: unitate mobilă, unitate provizorie, adăposturi sau structuri provizorii de ex barăci, alte unități nedestinate locuirii dar care sunt locuite (definiție utilizată în Recensământ

Astfel, având în vedere situația economică actuală, precum și necesitatea asigurării unui fond de locuințe, se impune îmbunătățirea infrastructurii de acest tip.

De altfel, condițiile de trai ale grupurilor vulnerabile, de cele mai multe ori sunt inadecvate, reprezentând pericolul unui focar de infecții, epidemii, prin lipsa canalizării, a apei curente, a unor condiții minime de trai decent; vechimea construcțiilor și starea de degradare avansată, reprezintă un pericol pentru locuitori.

Directiile strategice de acțiune pentru rezolvarea problemelor de identificare în domeniul politicilor comunitare de servicii sociale pentru perioada 2021-2025 din cadrul Strategiei de dezvoltare a orașului Plopieni propun construirea locuințelor sociale pentru tineri, în vederea asigurării proximității serviciilor sociale. Acest demers ar conduce la diminuarea perpetuarii unor situații ce pun în pericol integritatea dezvoltării armonioase a comunităților, cum ar fi:

- ✦ lipsa locurilor de muncă au dus la scăderea nivelului de trai în această zonă și creșterea semnificativă a ratei somajului la nivel local față de rata somajului la nivel național;
- ✦ lipsa programelor de reconversie profesională determină creșterea ratei somajului prin scăderea gradului de ocupare a populației;
- ✦ lipsa locurilor de muncă reprezintă cea mai mare problemă socială;
- ✦ lipsa personalului calificat în rândurile familiilor de etnie romă și a familiilor dezavantajate;
- ✦ creșterea numărului de familii, în special de etnie romă, care depind de venitul minim garantat.

Prin acest tip de investiție se urmărește identificarea soluției optime pentru asigurarea unor condiții de locuit decente pentru categoriile sociale dezavantajate, promovarea investițiilor de locuințe sociale intrând în sarcina autorităților publice locale.

Implementarea unui astfel de program are în vedere pe lângă acoperirea cererii de locuințe existente în acest moment pe plan local și următoarele beneficii:

- ✦ îmbunătățirea sistemului de locuire;
- ✦ creșterea calității spațiului public;
- ✦ crearea unei ambianțe urbane atrăgătoare și a unei imagini arhitecturale contemporane și interesante prin dezvoltarea unui sistem de trasee pietonale și amenajarea de spații verzi;
- ✦ dezvoltarea sectorului construcțiilor și a producției de bunuri și servicii;
- ✦ crearea de noi locuri de muncă;

- ✦ revigorarea societăților comerciale având ca principal obiect de activitate proiectarea obiectivelor de investiții în domeniul locuințelor și/sau execuția de lucrări de construcții montaj.